

Να γιομίσει ο τόπος καταλήψεις

Η πόλη μας χρόνια τώρα έχει καταντήσει ένα τσιφλικί ενοικιαστών, οι οποίοι νοικιάζουν διαμερίσματα-τρώγλες τόσο σε φοιτητές όσο και σε εργαζόμενους, έναντι τρελών ποσών. Χιλιάδες κόσμου αναγκάζεται να δουλεύει αποκλειστικά για να καλύψει νοίκια και πάγιες ανάγκες ενώ την ίδια στιγμή ιδιοκτήτες εισοδηματίες ζουν ζωή χαρισάμενη. Μια ζωή τόσο άνετη που προτιμούν να κρατούν τις τιμές στα ύψη ακόμα και αν αυτό σημαίνει ότι ένα οίκημα μπορεί να μείνει ακατοίκητο για χρόνια. Μέσα σε αυτή την κατάσταση που κάνει την καθημερινότητά μας αβίωτη, πολλοί εργάτες και εργάτριες, φοιτητές και φοιτήτριες, άνεργοι και άνεργες, έχουν επιλέξει την πρακτική της κατάληψης εγκαταλλελημένων σπιτιών, ως μέσο για την κάλυψη των στεγαστικών αναγκών τους.

Μία από αυτές τις καταλήψεις είναι και η οικία επί της οδού Σαχίνη 3. Ένα επί χρόνια παρατημένο οίκημα, το οποίο τον Μάρτη του 2013 ξαναπήρε ζωή. Πλέον και αφού έχουν περάσει 10 χρόνια σταθερής παρουσίας στη γειτονιά, επειδή πάντοτε υπάρχουν λαμόγια τα οποία σκέφτονται πως θα βγάλουν λίγα παραπάνω λεφτά, η κατάληψη κινδυνεύει με εκκένωση. Ενδιαφερόμενοι, όπως αναφέρουν και οι ίδιοι οι καταληψίες, δεν είναι οι ιδιοκτήτες που το είχαν παρατήσει όλα αυτά τα χρόνια στην φθορά του χρόνου αλλά αντιθέτως μία κυρία εν ονόματι Μαυροειδή Νικολέττα, που ζει και δραστηριοποιείται επιχειρηματικά στην Αθήνα στον κλάδο της ψυχικής υγείας και φέρει τον τίτλο της επιδημιολόγου. Έχει κάποιο μερίδιο στο σπίτι; Όχι. Δρα όπως δηλώνει η ίδια για λογαριασμό των ιδιοκτητών. Μετάφραση; Προσπαθεί να πείσει τους ιδιοκτήτες πως δεν υπάρχει λόγος να έχουν το σπίτι και να “κάθεται”, όταν μπορούν να το δώσουν σε έναν εργολάβο και να βγάλουν το κατιτίς τους.

Ως αναρχικοί και αναρχικές από μέρους μας πάντοτε τασσόμασταν ενάντια στην ιδιοκτησία ως μία ακόμα μορφή εξουσίας. Και αυτό επειδή οι ίδιοι και οι ίδιες ξέρουμε ότι η ιδιοκτησία είναι αποτέλεσμα κλοπής τόσο της υπεραξίας των εργαζομένων, όσο και ακρογωνιαίος λίθος στο να συνεχίζεται ο διαχωρισμός στην κοινωνία των εχόντων με τους μη έχοντες. Άρα, όταν αντιλαμβανόμαστε το δικαίωμα των ανθρώπων στο να έχουν ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι τους, αρνούμαστε να δεχτούμε ότι ένα σπίτι που καλύπτει τις ανάγκες κάποιων ανθρώπων πρέπει να γίνει μία ακόμα πολυκατοικία που θα γεμίσει φοιτητές και φοιτήτριες, οι γονιοί των οποίων θα κάνουν το σκατό τους παξιμάδι για να πληρώσουν το νοίκι.

Η πόλη μας λοιπόν δεν έχει στεγαστικό πρόβλημα. Δεν της λείπουν τα σπίτια τα οποία θα στεγάσουν περισσότερο κόσμο. Της λείπουν δυστυχώς οι όροι για να ζήσεις αξιοπρεπώς. Όροι οι οποίοι δεν χαρίζονται μέσα από την υποταγή και σφίγγοντας κι άλλο το ζωνάρι, αλλά μέσα από την συλλογικοποίηση μας και τους κοινούς αγώνες από τα κάτω. Μέσα από συνελεύσεις γειτονιάς και μέσα από ενεργά σωματεία που θα έχουν στην ατζέντα τους το δικαίωμα στην στέγαση. Μέσα από την διεκδίκηση των αυτονόητων και την απαλλοτρίωση των παρατημένων σπιτιών που ρημάζουν αντί να στεγάζουν. Άρα από μέρους μας δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα λιγότερο από το να σταθούμε αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες τόσο στην εν λόγω κατάληψη όσο και σε όλες τις καταλήψεις που χτυπιούνται αυτή την περίοδο από το κράτος. Στεκόμενοι και στεκόμενες λοιπόν στο πλευρό των καταπιεσμένων αυτού το κόσμο δηλώνουμε αυτό που λένε και οι καταληψίες της Σαχίνης 3:

**Πίσω λιγούρια!
Η κατάληψη Σαχίνη 3 ΔΕΝ πωλείται!**

Αναρχική Ομάδα
A Batalha
abatalha@espiv.net
abatalha.espivblogs.net

